

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 9 mars 1943 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, m. m.

I en den 19 februari 1943 dagtecknad proposition nr 46, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att *dels* antaga vid propositionen fogat förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, *dels ock* för tiden till den 1 juli 1944 bemyndiga Konungen att, där det under krig, vari riket befinner sig, prövas oundgängligen nödigt, utom riket upptaga lån.

Berörda lagförslag är av följande lydelse:

F ö r s l a g

till

L a g

om fortsatt giltighet av lagen den 7 juni 1940 (nr 437) angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter.

Härigenom förordnas, att lagen den 7 juni 1940 angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter, vilken jämlikt lag den 30 april 1942 (nr 222) gäller till och med den 30 juni 1943, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1944.

Genom lag den 7 juni 1940 (nr 437) ha bestämmelser meddelats angående utövande under vissa utomordentliga förhållanden av fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret tillkommande befogenheter. Lagen, som avser att trygga den centrala finansförvaltningen i händelse av landets indragande i krig, gällde ursprungligen till och med den 30 juni 1941 men har successivt erhållit fortsatt giltighet, senast genom lag den 30 april 1942 (nr 222), enligt vilken giltighetstiden utsträckts till och med den 30 juni 1943.

I den proposition (nr 277) till 1940 års lagtima riksdag, genom vilken förslag till lagen den 7 juni 1940 förelades riksdagen till antagande, hemställdes därjämte om bemyndigande för Konungen att, där det under krig, vari riket befunno sig, prövades oundgängligen nödigt, utom riket upptaga lån. Riksdagen biföll propositionen, dock att berörda bemyndigande begränsades att avse tiden till den 1 juli 1941 (riksdagens skrivelse nr 332). Enahanda bemyndigande har lämnats Konungen vid 1941 och 1942 års riksdagar varje gång för en tid av ett år (riksdagens skrivelser 1941: 327 och 1942: 142).

Fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret ha i en gemensam, den 4 februari 1943 dagtecknad skrivelse anfört: Genom ifrågavarande lagstiftning hade vissa garantier skapats för att fullmäktigeinstitutionerna skulle kunna fungera, om riket eller del därav bleve besatt av fiendlig makt. Då med hänsyn till nuvarande förhållanden dessa garantier även i fortsättningen borde bibehållas, hemställdes, att lagen den 7 juni 1940 måtte erhålla förlängd giltighet, förslagsvis till och med den 30 juni 1944.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förevarande förslag, får hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 mars 1943.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Åkerberg, Berling, Sandén, Friggeråker, Sylwan, Ohlin och Leander;

från andra kammaren: herrar Svedman, Paulsen, Andersson i Falkenberg, K. A. Westman, Hall, Andersson i Munkaljungby, Eriksson i Sandby och Malmborg.